

ἔλευσιν τοῦ Ὁθωνος καὶ ἤνοιξε ταμβακοπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου παρὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην.

Τὸ τέως ἄσημον καὶ ἄγνωστον ὄνομα αὐτοῦ λαμπρύνεται νῦν ἀδελφούμενον μετὰ τῶν ἀειμνήστων ὀνομάτων τῶν Ζωσιμάδων, τῶν Καπλανῶν, τοῦ Ἀρσάκη, τοῦ Χατζῆ Κώστα καὶ τῶν λοιπῶν γενναίων δωρητῶν, οἵτινες ἐπροίκισαν τὴν ἡμετέραν χώραν δι' εὐαγῶν καὶ ὠφελίμων ἱδρυμάτων. Ἀλλ' εἰς τὸν τελευταῖον αὐτὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς χρεωστεῖται ἰδιαίτουσα τιμὴ. Ὁ χρηστὸς καὶ ἐντιμὸς πολίτης, ἀπλοῦς ταμβακοπώλης ἐπὶ μακρὰ ἔτη χρηματίσας παρὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην, ὡς προείπομεν, ἔζησε πάντοτε μακρὰν τῆς τύρβης καὶ τοῦ βιωτικοῦ θορύβου, μὴ ἐπιδεικνύων τὸν πλοῦτόν του τὸν συναχθέντα δι' ἐντίμου ἐμπορίου, μὴ ἐγείρων ὑπερφιάλους κοινωνικὰς ἀξιώσεις, μὴ ὀρεγόμενος τιμῶν καὶ δόξης καὶ θυμιαμάτων κολακείας, ἀνευ δὲ ὑστεροβουλίας τινὸς καὶ ἀνευ ὑπελογισμένου συμφέροντος προέβη αὐθορμήτως εἰς τὴν ἀγαθὴν του πράξιν. Ἄν ἄλλοι ἐδώρησαν τὸ ἐν ἑκατοστόν, τὸ ἐν πεντηκοστόν, τὸ ἐν μέρος ὅπωςδήποτε τῆς ἑαυτῶν περιουσίας, αὐτὸς τὴν ἐδώρησεν ὁλόκληρον καὶ μὴ ἀρκούμενος εἰς τοῦτο, ἠθέλησε ν' ἀφιερῶσιν καὶ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του αὐτὸς τε καὶ ἡ ἀγαθὴ του σύμβιος εἰς τὸ φιλόπθρωπον ἔργον, ὅπερ εὐγενῶς ἀνέλαβεν. Διὰ τοῦτο ἠθέλησεν αὐτὸς μετὰ τῆς συζύγου του νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὴν εὐτακτον καὶ εὐδόκιμον λειτουργίαν τοῦ ἱδρύματός του, ἀποφασίσας πρὸς τούτοις νὰ δωρῇ καὶ δισχιλίαις δραχμαῖς εἰς ἑκάστην τῶν ἐξερχομένων τοῦ καταστήματος νεανίδων, ὅπως παρεκτὸς τῆς μορφώσεως κατέχωσιν αὐταὶ καὶ ὕλικά τινα μέσα ἀπαιτούμενα πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν.

Θὰ ἦτο παράλειψις καθήκοντος, ἂν τὸ «Ἀστυ» τὸ κυ-

ρίως περὶ τὴν κοινωνικὴν δράσιν τῆς ἡμετέρας χώρας ἀσχολούμενον δὲν διηρμήνευε διὰ τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας πρὸς τὸν χρηστὸν πολίτην καὶ δὲν περιελάμβανεν εἰς τὴν πινακοθήκην του τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Ἀλλως τε τόσοις ζόφοις ἀτιμίας μᾶς περιέβαλεν ἀπὸ τινος, τόση πληθώρα αἰσχυρῶν κακοήθων ἢ ἀνοσίων πράξεων κατέκλυσε τὴν χώραν μας, ὥστε ἀληθῆ ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν θὰ αἰσθανθῇ τὸ κοινὸν μας βλέπον τὴν μορφήν τοῦ Χατζηκυριακοῦ καὶ ἀναλογιζόμενον, ὅτι διασώζονται ἀκόμη εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν οἱ χαρακτήρες οἱ ἀνόθευτοι τῆς γενναίας καὶ μετριοφρονος ἀρετῆς.

Η ΠΟΛΥΘΡΥΛΛΗΤΟΣ ΑΘΗΝΑ ΔΕ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

Δίδομεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ «Ἀστει» τὴν εἰκόνα τῆς πολυθρύλλητου «Ἀθηνᾶς Δε Καρακατσάνης», ὡς ἐκλήθη αὕτη πρὸς διαστολὴν ἄλλων Ἀθηναίων γνησιωτέρων καὶ παρθενικωτέρων, ἐὰν ἐπιτρέπηται ἡ μεταφορά!

Ἡ τέλεινα Ἀθηνᾶ αὕτη διεκωδωνίσθη τοσοῦτον, ὥστε περιττὸν κρίνομεν, νὰ εἰπωμέν τι περὶ τῆς προελεύσεως αὐτῆς ἢ τῆς ἀξίας. Τόσον ἀληθεύει μόνον, ὅτι εἶνε γνησία ἀρχαία τέχνη, ὅσον καὶ ὅτι ὁ Δε Καρακατσάνης εἶνε κόμης ἢ βασιλεὺς.

Ἀλλ' ἠθέλησεν ἴσως οὗτος νὰ μιμηθῇ τὸν Μιχαὴλ Ἀγγελον, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἔθαψεν ὑπὸ τὸ χῶμα ἀγαλμα τῶν χειρῶν του, ὅπως ἀποδείξῃ εἰς τοὺς συγχρόνους αὐτοῦ ἀρχαιοφίλους, ὅτι γινώσκουν νὰ διακρίνωσι τὸσον τὴν ἀρχαίαν τέχνην, ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἀστερισμούς.

Ὁ Δε Καρακατσάνης ἐπέτυχεν ὅμως πλείοτερον ἢ ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος! Ἰδοὺ τὸ θαῦμα!! ἐκ τοῦ ὁποῖου φαίνεται, ὅτι οἱ τὰ νῦν ἀρχαιολόγοι ὥστε-ρουσι τῶν ἀρχαιολόγων τῆς ἐποχῆς τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου τόσον, ὅσον ὑπερέχεν οὗτος τοῦ Καρακατσάνη!